

Vedtægt ikke er oprettet, skal kunne ydes, naar der efter Forslag fra Flertallet af Fiskerne ved det paagældende Fiskevand af Landbrugsministeren udstedes en saakaldet Instruks for Fiskeriet. Hensigten med en saadan Bestemmelse, der vel navnlig maatte komme til Anvendelse paa Steder, hvor det har vist sig vanskeligt at faa oprettet Vedtægt, er udelukkende at skaffe Betingelser for Tilskud til Indplantning. Er der ikke saa megen Interesse for Sagen, at der kan opnaas Enighed om Oprettelse af en Vedtægt med passende Fredningsbestemmelser, synes der ikke at være Grund til at yde Tilskud til Indplantning. Efter Udvalgets Mening bør Kravet om Oprettelse af Vedtægt derfor fastholdes.

Til § 32.

De fra ældre Lovgivning overgaaede og i § 25 i Loven af 4. Maj 1907 givne Regler om Besætning af Bundgarnsstader foreslaas ophævede. Udenfor de i privat Eje værende Bundgarnsstader — de saakaldte matrikulerede Fiskevande — har bemeldte Besætningsmaader vistnok altid været anset for lidet hensigtsmæssige eller endog for uanvendelige, og de har derfor, saa vidt det kan oplyses, ej heller nogen Sinds været anvendte. Kun den ene af Besætningsmaaderne falder til Dels sammen med den nu paa hele Limfjorden — og forøvrigt overalt i Landet — benyttede Besætningsmaade. De særlige Regler bør derfor udgaa som almindelige for hele Limfjorden gældende Bestemmelser. For de gamle i privat Eje værende Bundgarnssætteriets Vedkommende, bør Ejerne imidlertid formentlig beholde Adgangen til Stadernes Udnyttelse paa den Maade og i det Omfang, som en Gang er tillagt dem, og som Adkomsterne i hvert enkelt Tilfælde maatte hjemle. De hertil sigtende Regler er optaget i Paragraffens 2det Stykke, jfr. iøvrigt hvad der om dette Forhold er anført ovenfor (Pagina 7 til 9).

Til § 33.

For Brugen af Sildevaad i de gamle Sildevaadsteder findes en Del fra gammel Tid hævdvundne, uskrevne Regler. Da Vaadrætstederne i tidligere Tid som Regel fra Aar til Aar kun benyttedes af de samme forholdsvis faa Vaadlag fra den paagældende Egn, eller dog af ikke alt for fjernt boende Vaadlag, respekteres i Almindelighed den paa Stedet gældende Praksis for Brugen af Drætstedet. I de senere Aar, og navnlig efter Motorbaadenes Indførelse,

færdes Fiskerne imidlertid i langt højere Grad end tidligere udenfor deres Hjemegn, og dette har da blandt andet ført til, at der om Brugen af Vaadrætsteder ofte er opstaaet Uenighed, idet andet Sted fra kommende Fiskere har villet gøre Brud paa gammel hævdvunden Praksis i saa Henseende, og Fiskerikontrollen har maattet træde til for at faa Forholdet ordnet. Det vilde være ønskeligt at faa Forholdet nærmere undersøgt og derefter bestemt, hvilke Regler der gælder de forskellige Steder. Dansk Fiskeriforening har ogsaa foreslaaet, at der fremskaffes Oplysning herom. Man har ment, at disse Oplysninger bedst kan fremskaffes af Fiskerikontrollen, som i Tvivilstilfælde kunde afgøre, hvilke Regler der skal være gældende. I Henhold hertil er det i Paragraffens sidste Stykke foreslaaet, at der ved Kontrollens Foranstaltning skal optages Fortegnelse over de gamle Sildevaadsteder samt Protokol over, hvilke Regler der gælder for Brugen af Sildevaad i disse, og at Bekendtgørelse herom skal udstedes.

Til § 34.

Sildevaad har hidtil kun været benyttet som Landdragningsvaad, og af den ældre Lovgivnings Bestemmelser synes det da ogsaa at fremgaa, at det er en Forudsætning, at Sildevaad kun benyttes paa denne Maade. Da de gældende Regler for Brugen af Sildevaad er ønsket bibeholdt, vil det formentlig være hensigtsmæssigt udtrykkeligt at foreskrive, at kun denne Brug er tilladt.

Til § 40.

Efter Forslag fra Dansk Fiskeriforening er der indsat en Bestemmelse, hvorefter Dragelinerne for Snurrevaad og Bøtvaad ikke maa være over 375 Meter. Ligeledes efter Forslag fra Dansk Fiskeriforening er Bestemmelsen i § 38 i Loven af 4. Maj 1907, hvorefter Landbrugsministeren kan nedsætte Mindstemaalet for Rødspætter, der er fangede i Nissum Bredning, ikke genoptaget i nærværende Forslag, og i Stedet er indsat en Bestemmelse, hvorefter Landbrugsministeren kan tillade Brugen af Flyndersnurrevaad hele Aaret i bemeldte Bredning, naar det ikke skønnes at være til Skade for Rødspættebestanden i den øvrige Del af Limfjorden.

Til § 41.

Ifølge § 39, sidste Stykke, i Loven af 4. Maj 1907 kan der af Landbrugsministeren for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen